

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 17 mars 1942 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om beredande av pensionsrätt i statens pensionsanstalt åt läkare vid fristående centraldispensär.

I en inom första kammaren under nr 7 väckt motion, vilken hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har herr *Ericson, Frans*, hemställt, »att riksdagen ville besluta sådant tillägg i reglementet för statens pensionsanstalt, att även befattning som läkare vid fristående centraldispensär måtte förenas med pensionsrätt i anstalten».

Till stöd för ifrågavarande förslag har anförts följande:

»Enligt Kungl. Maj:ts kungörelse av den 18 juni 1937 angående statsbidrag till dispensärverksamhet för tuberkulosens bekämpande stadgas, att centraldispensär benämnes för röntgenundersökning utrustad dispensär, som förestås av läkare med behörighet till läkarbefattning vid annat sanatorium än kustsanatorium och därmed jämförligt sanatorium och som förfogar över minst en dispensärsköterska. Centraldispensär är antingen fristående eller förlagd till sjukvårdsanstalt.

Till sjukvårdsanstalt förlagd centraldispensär förestås av sanatorieläkare eller därmed jämställd läkare. I sin egenskap av sjukhusläkare äro dessa läkare jämlikt 60 § 1 mom. i reglementet för statens pensionsanstalt tillförsäkrade pensionsrätt i anstalten.

Läkare vid fristående centraldispensär förordnas enligt normalinstruktionen för dylik för en tid av högst fem år i sänder. Önskar centraldispensärläkare kvarstå i sin befattning efter utgången av den tid, för vilken han på sätt ovan sagts av medicinalstyrelsen förordnats, äger vederbörande dispensär- respektive distriktsvårdsstyrelse utan att befattningen ledigförklaras hos medicinalstyrelsen göra framställning om förnyat förordnande för honom.

På grund härav är läkarbefattning vid fristående centraldispensär icke förenad med pensionsrätt i statens pensionsanstalt, vilket måste ingiva ifrågavarande befattningshavare en känsla av osäkerhet och därjämte medföra ekonomiska konsekvenser för säkerställande av ålderdomen, i synnerhet som dylik befattning i många fall torde komma att bli vederbörande läkares slutgiltiga placering.»

Enligt vad utskottet inhämtat är frågan om beredande av delaktighet i statens pensionsanstalt för läkare vid fristående centraldispensär för närvarande beroende på prövning av Kungl. Maj:t i anledning av en ulav

Utskottet.

svenska sanatorieläkarföreningen gjord framställning. Ärendet befinner sig icke i det utredda skick, att förslag i ämnet till innevarande riksdag kan förväntas bliva framlagt. Såvitt nu kan förutses, torde emellertid sådant förslag vara att emotse till 1943 års riksdag. Vid sådant förhållande synes den väckta motionen icke böra föranleda någon åtgärd.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att förevarande motion I: 7 ej må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 17 mars 1942.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från f ö r s t a kammaren: herrar *Åkerberg, Berling,* Sundvik, von Horn, Ohlin, Leander, Bodin* och *Sylwan*;

från a n d r a kammaren: herrar *Paulsen, Andersson* i Falkenberg, *K. A. Westman,* Hall, Andersson* i Munkaljungby, *Eriksson* i Sandby och *Westerdahl*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.